

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1198—1203

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1198	Laki lähetetyistä työntekijöistä annetun lain muuttamisesta	5253
1199	Laki työturvallisuuslain muuttamisesta	5256
1200	Laki vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta	5258
1201	Valtioneuvoston asetus vapaasta sivistystyöstä annetun asetuksen muuttamisesta	5263
1202	Valtioneuvoston asetus ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun asetuksen muuttamisesta .	5265
1203	Valtioneuvoston asetus kuntien valtionosuudesta annetun asetuksen 1 ja 2 a §:n muuttamisesta	5267

N:o 1198

Laki

lähetetyistä työntekijöistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lähetetyistä työntekijöistä 9 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1146/1999) 2 §:n 4 ja 5 momentti, 5 §:n otsikko ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 4 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 74/2001, 2 §:n 5 momentti laissa 749/2002 ja 5 §:n otsikko laissa 163/2005, sekä *lisätään* 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 74/2001, 749/2002 ja 163/2005, uusi 6 momentti, lakiin uusi 4 a ja 4 b §, 5 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 8 a ja 9 a § seuraavasti:

2 §

Sovellettavat työehtoja ja -oloja koskevat säännökset ja määräykset

Lähetetyille työntekijälle tulee maksaa vähimmäispalkka, jona pidetään työsopimuslain 2 luvun 7 §:ssä tarkoitetun työehtosopimuksen perusteella määräytyvää vastiketta. Jos tämä työehtosopimus ei tule sovellettavaksi työsuhteessa, työntekijälle on maksettava ta-

vanomainen ja kohtuullinen palkka, jos työnantajan ja työntekijän sopima työstä maksettava vastike alittaa sen olennaisesti.

Lähetetyn työntekijän työhön sovelletaan 2 momentin estämättä työsopimuslain 1 luvun 9 §:ää, 2 luvun 2 §:ää ja 13 luvun 1 ja 2 §:ää sekä naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain (609/1986), jäljempänä *tasa-arvolaki*, 6, 7, 8, 8 a, 8 d, 9 ja 9 a §:ää, työturvallisuuslakia (738/2002), työterveyshuoltolakia (1383/2001) sekä nuorista työntekijöistä annettua lakia (998/1993).

HE 142/2005
TyVM 8/2005
EV 195/2005

Euroopan parlamenttiin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY; EYVL N:o L 18, 21.1.1997, s. 1

Sen, joka oikeudenkäynnissä vetoaa siihen, että lähetetyn työntekijän työsopimukseen on sovellettava vieraan valtion lakia, tulee esittää näyttöä sovellettavan lain sisällöstä.

4 a §

Edustajan asettaminen

Jos lähetetyn työntekijän 1 §:ssä tarkoitetulla työnantajalla (*lähetävä yritys*) ei ole liikepaikkaa Suomessa, sillä on oltava Suomessa edustaja, jolla on kelpoisuus toimia lähetävän yrityksen puolesta tuomioistuimessa sekä vastaanottaa tämän puolesta haasteita ja muita viranomaisasiakirjoja. Edustaja on asetettava viimeistään lähetetyn työntekijän työskentelyn alkaessa, ja valtuutuksen tulee kestää vähintään 12 kuukautta siitä, kun lähetetyn työntekijän työskentely Suomessa on päättynyt. Työn teettäjän on lähetävän yrityksen kanssa tekemissään sopimuksissa tai muutoin käytettävissään olevin keinoin huolehdittava siitä, että lähetävä yritys asettaa tässä tarkoitetun edustajan.

Edustajaa ei tarvitse asettaa, jos lähetetyn työntekijän lähetettynä olo kestää enintään 14 päivää. Jos lähetetyn työntekijän ja tämän työnantajan välillä on tehty useita peräkkäisiä, keskeytymättöminä tai vain lyhytaikaisin keskeytyksin jatkuvia määräaikaista työsopimuksia lähetettynä olosta, lähetettynä olon katsotaan jatkuneen yhdenjaksoisena.

4 b §

Velvollisuus ylläpitää tietoja lähetetyistä työntekijöistä

Työnantajalla tai, jos työnantajalla ei ole liikepaikkaa Suomessa, 4 a §:ssä tarkoitetulla edustajalla on oltava lähetetyn työntekijän työskentelyn alkaessa kirjallisina hallussaan:

- 1) lähetävän yrityksen yksilöintitiedot ja tiedot vastuuhenkilöistä lähetävän yrityksen sijoittautumisvaltiossa;
- 2) lähetetyn työntekijän yksilöintitiedot;
- 3) työsopimuslain 2 luvun 4 §:n mukainen selvitys lähetetyn työntekijän työsopimukseen sovellettavista työehdoista; sekä
- 4) selvitys lähetetyn työntekijän työntekoaikojen perusteesta.

Jos lähetävällä yrityksellä ei ole velvollisuutta asettaa edustajaa 4 a §:n mukaan, 1 momentissa tarkoitetut tiedot on oltava lähetävän yrityksen hallussa myös silloin, kun sillä ei ole liikepaikkaa Suomessa.

Lähetetyn työntekijän työsuhteessa noudatettavien vähimmäistyoehdojen turvaamisen varmistamiseksi lähetävän yrityksen on ilmoitettava työn teettäjälle ennen työskentelyn alkamista Suomessa, kenellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot ovat työntekijän lähetettynä olon aikana. Tiedot on säilytettävä kaksi vuotta siitä, kun lähetetyn työntekijän työskentely Suomessa on päättynyt.

5 §

Työaika-asiakirjat, vuosilomakirjanpito ja palkkatiedot

Jos lähetetyn työntekijän lähetettynä olo kestää yli kahdeksan päivää, työnantajalla tai, jos työnantajalla ei ole liikepaikkaa Suomessa, 4 a §:ssä tarkoitetulla edustajalla on oltava Suomessa hallussaan lähetetyn työntekijän työskentelyä Suomessa koskeva työaikalomakirjanpito ja tiedot lähetetyille työntekijöille maksetuista palkoista.

8 §

Valvonta

Työnantajan tai, jos työnantajalla ei ole liikepaikkaa Suomessa, 4 a §:ssä tarkoitetun edustajan on pyynnöstä annettava työsuojeluviranomaisille 4 b §:n 1 momentissa ja 5 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot ja selvitykset.

8 a §

Tietojen antaminen henkilöstön edustajille

Jos lähetetyn työntekijän lähetettynä olo kestää yli kahdeksan päivää, työnantajan tai 4 a §:ssä tarkoitetun edustajan on lähetetyn työntekijän valtuutuksella annettava asianomaisen henkilöstöryhmän valitsemalle luottamusmiehelle tai työsopimuslain 13 luvun 3 §:ssä tarkoitetulle luottamusvaltuutetulle tä-

män lain 4 b §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut tiedot työntekijän työsopimukseen sovellettavista työehdoista.

9 a §

Rangaistussäännös

Jos työnantaja tai tämän edustaja taikka 4 a §:n mukaan asetettu edustaja tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo 4 b §:ssä tarkoitettujen tietojen ja selvitysten hallussapitoa tai ilmoitusvelvollisuutta koskevia säännöksiä tai laiminlyö antaa 8 a §:ssä tarkoitetut tiedot henkilöstön edustajalle, on hänet tuomittava

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

lähetetyistä työntekijöistä annetun lain rikkomisesta sakkoon.

Lähetetyistä työntekijöistä annetun lain rikkomisesta tuomitaan myös työn teettäjä tai tämän edustaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 4 a §:ssä säädetyn huolehtimisvelvollisuuden, työn teettäjän edustaja kuitenkin vain huomioon ottaen työpäällä annetut ohjeet ja menettelytavat.

Rangaistus työrikoksista säädetään rikoslain (39/1889) 47 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 1199

Laki**työturvallisuuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä elokuuta 2002 annetun työturvallisuuslain (738/2002) 7 §:n 2 kohta
 ja 63 §:n 2 momentti ja
lisätään lakiin uusi 52 a § seuraavasti:

7 §

Muu lain soveltaminen

Tätä lakia sovelletaan myös:

2) yhteisellä rakennustyömaalla pääura-koitsijaan, rakennuttajaan tai muuhun henkilöön, joka johtaa tai valvoo rakennushanketta, siten kuin 52 ja 52 a §:ssä säädetään;

52 a §

Yhteisellä rakennustyömaalla työskentelevän henkilön tunniste

Yhteistä rakennustyömaata johtavan tai valvovan rakennuttajan on huolehdittava siitä, että jokaisella siellä työskentelevällä on työmaalla liikkuaan näkyvillä henkilön yksilöivä kuvallinen tunniste. Tunnisteesta on käytävä ilmi, onko työmaalla työskentelevä työsuhteessa oleva työntekijä vai itsenäinen työsuorittaja. Työntekijän tunnisteessa tulee olla työnantajan nimi.

Tunnistetta ei kuitenkaan tarvitse olla:
 1) tilapäisesti tavaraa työmaalle kuljettavalla;
 2) sellaisella työmaalla työskentelevällä, jossa rakennusta tai sen osaa rakennetaan tai korjataan rakennuttajana olevan yksityishenkilön omaan käyttöön.

63 §

Työturvallisuusrikkomus

Työturvallisuusrikkomuksesta tuomitaan myös

1) henkilö, joka luvattomasti tai ilman pätevää syytä tahallaan tai huolimattomuudesta poistaa tai turmelee tapaturman tai sairastumisen vaaran välttämiseksi tarkoitettua laitteen taikka ohje- tai varoitusmerkin, tai

2) 52 a §:ssä tarkoitettu henkilö, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö huolehtia tekemissään sopimuksissa tai muutoin käytettävissään olevin keinoin yhteisellä rakennustyömaalla työskentelevän henkilön

tunnistetta koskevasta mainitussa pykälässä
säädetystä velvollisuudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmi-
kuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 1200

Laki**vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vapaasta sivistystyöstä 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (632/1998) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1147/2000,

muutetaan 2 §:n 4 momentti, 9—11 §, 11 a §:n 1—3 momentti, 12 §:n 1 momentti, 13 a §:n 1 momentti, 6 luvun otsikko ja 21 §, sellaisina kuin niistä ovat 9 § osaksi laissa 1390/2001 ja 704/2002, 11 § osaksi mainituissa laeissa 1147/2000, 1390/2001 ja 704/2002, 11 a §:n 1—3 momentti laissa 1292/2004, 12 § mainitussa laissa 1147/2000 ja 13 a §:n 1 momentti mainitussa laissa 1390/2001, sekä

lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1390/2001, uusi 3 ja 4 momentti sekä lakiin uusi 18 a, 21 a ja 21 b § seuraavasti:

2 §

Lain piiriin kuuluva toiminta

Opintokeskukset toimivat sivistystyön valtakunnallisina aikuisoppilaitoksina järjestämällä opintoja itse sekä yhdessä kansalais- ja kulttuurijärjestöjen kanssa elinikäisen oppimisen ja aktiivisen kansalaisuuden sekä demokratian ja kansalaisyhteiskunnan toiminnan edistämiseksi.

osuutta 57 prosenttia sekä opintokeskuksen ja liikunnan koulutuskeskuksen ylläpitäjälle 65 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä. Edellä 2 §:n 7 momentissa tarkoitettun oppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä.

Kansanopiston ylläpitäjälle, jonka ylläpitämisluvassa määritellyn pääasiallisen koulutustehtävän muodostaa vaikeasti vammaisille järjestettävä koulutus, myönnetään kuitenkin valtionosuutta 70 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä.

Yhdistetyssä oppilaitoksessa valtionosuusprosentti määräytyy kunkin oppilaitosmuodon osalta erikseen.

Opintokeskukselle myönnetään valtioneuvoston asetuksella säädetyt ehdot täyttäviä opintokerhoja varten valtionosuutena euromäärä, joka saadaan kertomalla opintokes-

9 §

Valtionosuuden määrä

Kansanopiston, kansalaisopiston ja kesäyliopiston ylläpitäjälle myönnetään valtion-

kukselle vahvistettujen opintokerhotuntien määrällä opetusministeriön kullekin vuodelle määräämä opintokerhotuntien hinta.

10 §

Valtionosuuden laskemisessa käytettävien suoritteiden määrän vahvistaminen

Opetusministeriö vahvistaa vuosittain valtionosuuden laskemisen perusteena käytettävän opiskelijaviikkojen, opiskelijavuorokausien, opiskelijapäivien, opetustuntien sekä opintokerhotuntien määrän. Yhdistetyn oppilaitoksen osalta suoritteiden määrät vahvistetaan erikseen kullekin oppilaitosmuodolle.

Suoritteiden määrien laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

11 §

Yksikköhinta

Opetusministeriö määrää opiskelijaviikkojen, opiskelijavuorokausien, opiskelijapäivien ja opetustuntien yksikköhinnat sekä opintokerhotuntien hinnan seuraavaa vuotta varten. Yksikköhinnat määrätään varainhoitovuodelle arvioidun kustannustason mukaisiksi.

Opiskelijaviikon yksikköhinta lasketaan kansanopistoille joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna kansanopistojen toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset opistojen saman vuoden opiskelijaviikkojen määrällä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään yksikköhinnan korottamisesta opistoissa, joiden ylläpitäjien ylläpitämisluvassa määriteltynä pääasiallisena koulutustehtävänä tai osana koulutustehtävää on vaikeasti vammaisille tarkoitettu koulutus taikka enintään kymmenen päivän pituisten kurssien järjestäminen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään myös opiston ulkopuolella asuvien opiskelijaviikoista yksikköhintaan tehtävästä vähennyksestä.

Valtakunnallisten liikunnan koulutuskeskusten opiskelijavuorokauden yksikköhinta lasketaan joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna liikunnan koulutuskeskusten toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset koulutuskeskusten saman vuoden

opiskelijavuorokausien määrällä. Alueellisten liikunnan koulutuskeskusten opiskelijapäivän yksikköhinta määrätään vuosittain valtion talousarviossa olevan määrärahan puitteissa.

Opetustuntien yksikköhinta kansalaisopistoille lasketaan joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna kansalaisopistojen toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset kansalaisopistojen saman vuoden opetustuntien määrällä. Kansalaisopistoille määrättäviä yksikköhintoja porrastetaan tiheästi asutuissa kunnissa kansalaisopiston sijaintikunnan asukastiheyden perusteella. Porrastusten suuruudesta ja yksikköhintojen tarkemmasta laskemisesta sekä siitä, mitä kuntia pidetään tiheästi asuttuina kuntina, säädetään valtioneuvoston asetuksella. Kansalaisopistojen keskimääräisen yksikköhinnan vahvistamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) 16 §:ssä säädetään.

Opetustuntien yksikköhinta kesäyliopistoille lasketaan joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna kesäyliopistojen toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset kesäyliopistojen saman vuoden opetustuntien määrällä.

Opetustuntien yksikköhinta opintokeskussille lasketaan joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna opintokeskusten toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset opintokeskusten saman vuoden opetustuntien määrällä.

Yhdistetyssä oppilaitoksessa yksikköhinnat lasketaan erikseen oppilaitosmuodoittain.

Muina kuin 2—6 momentissa tarkoitettuina vuosina yksikköhinaksi määrätään edelliselle vuodelle määrätty yksikköhinta.

Jos kansanopisto tai liikunnan koulutuskeskus toimii toiminnan laajuus huomioon ottaen olennaisessa määrin vuokratiloissa, yksikköhintaa voidaan vuosittain korottaa euromäärällä, joka lasketaan jakamalla opetusministeriön valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistama vuosivuokra oppilaitoksen 10 §:ssä tarkoitettujen opiskelijaviikkojen tai opiskelijavuorokausien määrällä.

Edellä 2 ja 4 momentissa tarkoitettujen yksikköhinnat on määrättävä siten, että yksik-

köhinat kerrottuna toteutuneiden opiskelijaviikkojen ja opetustuntien määrillä yhteenlaskettuina vastaavat edellä mainittuja oppilaitosmuotokohtaisia kokonaiskustannuksia.

Edellä 2 §:n 7 momentissa tarkoitettujen oppilaitoksen yksikköhinta on sama kuin kansanopistojen porrastamaton yksikköhinta. Yksikköhinnasta vähennetään sisäoppilaitoksen osuutta vastaava määrä siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Yksikköhintaa voidaan korottaa vuokratilojen osalta siten kuin 9 momentissa säädetään kansanopistoista ja liikunnan koulutuskeskuksista sekä koulutustehtävässä määrätyn erityistehtävän perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Arvonlisäveron osalta noudatetaan 13 a §:n säännöksiä.

11 a §

Vapaan sivistystyön yksikköhintojen laskemisen vuosina 2005—2007

Sen estämättä, mitä 11 §:ssä säädetään, yksikköhintojen laskemisesta vapaan sivistystyön vuosien 2005—2007 yksikköhinnat lasketaan siten kuin jäljempänä tässä pykälässä säädetään.

Vuoden 2003 vapaan sivistystyön eri toimintojen kustannusten perusteella vuodelle 2005 laskettavia yksikköhintoja verrataan eri toimintoja varten vuodelle 2004 vahvistettujen yksikköhintojen perusteella vuodelle 2005 laskettaviin yksikköhintoihin. Tästä erotuksesta otetaan vuoden 2005 yksikköhinnoissa huomioon 27 prosenttia, 44 prosenttia vuonna 2006 ja 61 prosenttia vuonna 2007.

Yksikköhintojen laskemisessa kustannustason arvioidut muutokset otetaan huomioon enintään täyteen ja vähintään puoleen määrään kustannustason arvioidusta muutoksesta.

12 §

Kustannustason sekä toiminnan laajuuden ja laadun muutos

Kustannustason sekä toiminnan laajuuden ja laadun muutos otetaan yksikköhintoja laskettaessa huomioon noudattaen soveltuvin

osin, mitä kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 3 §:n 1—3 kohdassa sekä 4 §:ssä säädetään.

13 §

Yksikköhintoja laskettaessa huomiotta jätettävät kustannukset

Käyttökustannukset, joihin myönnetään rahoitusta Euroopan yhteisöjen talousarviosta, saadaan lukea tämän lain nojalla rahoitettaviksi käyttökustannuksiksi siltä osin kuin Euroopan yhteisöjen talousarviosta myönnettävä ja sitä vastaava valtion talousarvion mukainen erillinen kansallinen rahoitus ei niitä kata.

Edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten käyttökustannuksista vähennetään oppilaitosten ylläpitäjille 14 §:n nojalla asianomaista toimintaa varten kustannusten laskemisvuonna myönnettyjä valtionavustuksia vastaava euromäärä.

13 a §

Arvonlisäveron huomioon ottaminen yksityisen oppilaitoksen ylläpitäjän yksikköhinnassa

Kansalaisopistojen, kansanopistojen, valtakunnallisten liikunnan koulutuskeskusten, kesäyliopistojen ja opintokeskusten yksikköhintoja korotetaan yksityisen oppilaitoksen ylläpitäjän osalta siten, että korotus vastaa yksityisten oppilaitosten ylläpitäjien maksamien arvonlisäverojen osuutta yksityisille oppilaitosten ylläpitäjille kustakin oppilaitosmuodosta aiheutuneista arvonlisäverottomista kustannuksista.

6 luku

Muut rahoitusta ja tiedonsaantia koskevat säännökset

18 a §

Maksatuksen keskeytys

Valtionapuviranomainen voi päätöksellään määrätä tässä laissa tarkoitettun rahoituksen maksamisen keskeytettäväksi, jos:

1) on ilmeistä, ettei rahoituksen saaja enää järjestä rahoituksen perusteena olevaa toimintaa, tai rahoituksen saaja olennaisessa määrin toimii vastoin asianomaista toimintaa koskevia lakeja tai asetuksia taikka niiden nojalla annettuja määräyksiä;

2) ne perusteet, joiden mukaan rahoitus määrättyä tarkoitusta varten on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet; tai

3) Euroopan yhteisön lainsäädännössä edellytetään maksatuksen keskeyttämistä.

21 §

Tietojen toimittaminen, tarkastusoikeus ja virka-apu

Vapaan sivistystyön oppilaitoksen ylläpitäjän on toimitettava valtionapuviranomaiselle tässä laissa tarkoitettun rahoituksen määräämiseksi tarvittavat tiedot ja toiminnan laajuutta koskevat tiedot siten kuin opetusministeriö päättää.

Opetusministeriö päättää 1 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuuden toteamiseksi suoritettavista rahoituksen saajan talouteen ja toimintaan kohdistuvista tarkastuksista. Opetusministeriö voi antaa tarkastuksen suorittamisen myös opetushallituksen tehtäväksi. Rahoituksen saajan on korvauksetta annettava tarkastusta suorittavalle virkamiehelle kaikki tarkastuksen kannalta välttämättömät tiedot ja selvitykset, asiakirjat, tallenteet ja muu aineisto sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla virkamiehellä on oikeus päästä tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa rahoituksen saajan hallinnassa tai käytössä oleviin rahoitettavassa toiminnassa käytettäviin tiloihin ja muille alueille. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

Tarkastusta suorittavalla virkamiehellä on oikeus ottaa tarkastuksen kohteena oleva aineisto haltuunsa, jos tarkastaminen sitä edellyttää. Aineiston haltuunotosta on tarkastuksen yhteydessä laadittava pöytäkirja. Siinä on mainittava haltuunoton tarkoitus ja haltuun otettu aineisto. Aineisto on palautettava viipymättä, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamiseksi.

Opetusministeriöllä ja opetushallituksella on oikeus saada poliisi- ja ulosottoviranomaisilta tarpeellista virka-apua 2 momentin mukaisten tarkastustehtävien suorittamisessa.

21 a §

Tietojensaantioikeus

Oppilaitoksen ylläpitäjällä on tehtäviään hoitaessaan oikeus saada valtion ja kunnan viranomaiselta koulutuksen suunnittelussa ja järjestämisessä tarvittavat välttämättömät tilastotiedot ja muut vastaavat tiedot.

Oppilaitoksen ylläpitäjän tulee pyynnöstä toimittaa valtion opetushallintoviranomaisille niiden määräämät koulutuksen arvioinnissa, kehittämisessä, tilastoinnissa ja seurannassa tarvittavat välttämättömät tiedot.

21 b §

Valtionavustuslain soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, tämän lain nojalla myönnettäviin valtionavustuksiin sovelletaan, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2006. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran syksyllä 2005 laskettaessa ja määrättäessä keskimääräisiä yksikköhintoja ja yksikköhintoja vuodelle 2006.

Lain 11 §:n 2—4 ja 6 momentin säännöksiä, jotka koskevat kansanopistojen, valtakunnallisten liikunnan koulutuskeskusten, kansalaisopistojen ja opintokeskusten yksikköhintojen laskemista toteutuneiden kustannusten pohjalta joka neljäs vuosi, sovelletaan ensimmäisen kerran laskettaessa ja määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2008. Tämän lain 11 §:n 5 momentin säännöksiä kesäyliopistojen yksikköhinnan laskemisesta toteutuneiden kustannusten pohjalta sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran laskettaessa ja määrättäessä yksikköhintaa vuodelle 2006. Yksikköhinnan laskemisesta kesäyliopistoissa vuosina 2006—2007 on lisäksi voimassa, mitä 11 a §:n 3 momentissa säädetään.

Kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain (1068/2005) 4 §:n 2 momentissa

tarkoitettua peruspalveluiden hintaindeksiä sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä valtionosuuksia vuodelle 2006.

Lain 13 §:n 4 momentin säännöksiä, jotka koskevat valtionavustusten vähentämistä käyttökustannuksista, sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2008.

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Tuula Haatainen

N:o 1201

Valtioneuvoston asetus**vapaasta sivistystyöstä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, muutetaan vapaasta sivistystyöstä 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun asetuksen (805/1998) 2 §:n 1 momentti sekä 3 ja 5 § seuraavasti:

2 §

Suoritteiden laskeminen kansanopistossa ja liikunnan koulutuskeskuksessa

Opiskelijaviikolla tarkoitetaan yhden opiskelijan viiden työpäivän pituista opiskelujaksoa kansanopistossa, jona aikana hän on saanut ohjattua opetusta keskimäärin vähintään viisi tuntia päivässä. Tätä lyhyemmät ja pitemmät opiskelujaksot muutetaan opiskelijaviikoiksi jakamalla työpäivien lukumäärä viidellä.

3 §

Kansanopiston opiskelijaviikon yksikköhinta

Kansanopiston vaikeasti vammaisille järjestettävän koulutuksen opiskelijaviikon yksikköhinta on opistossa, jonka pääasiallisen koulutustehtävän muodostaa vaikeasti vammaisille järjestettävä koulutus, 75 prosenttia korkeampi kuin muu kuin tässä pykälässä tarkoitettu yksikköhinta sekä opistossa, jonka koulutustehtävään kuuluu osana vaikeasti vammaisille järjestettävä koulutus, tämän koulutuksen opiskelijaviikkojen osalta 25 prosenttia korkeampi kuin muu kuin tässä pykälässä tarkoitettu yksikköhinta.

Kansanopiston opiskelijaviikon yksikköhinta on kansanopiston ulkopuolella asuvien opiskelijoiden osalta 20 prosenttia pienempi kuin muu kuin tässä pykälässä tarkoitettu yksikköhinta.

Opiskelijaviikon yksikköhinta on opistossa, jonka erityisen koulutustehtävän muodostaa enintään kymmenen päivän pituisten kurssien järjestäminen, 20 prosenttia korkeampi kuin muu kuin tässä pykälässä tarkoitettu yksikköhinta. Opiston erityisen koulutustehtävän määrittämisessä otetaan huomioon vapaasta sivistystyöstä annetun lain (632/1998) mukaisen koulutuksen lisäksi saman koulutuksen järjestäjän järjestämä perusopetus, lukiokoulutus ja ammatillinen peruskoulutus.

5 §

Kansalaisopiston opetustunnin yksikköhinta

Kansalaisopiston yksikköhintoja laskettaessa yksikköhinta määrätään muita kansalaisopistoja 15 prosenttia korkeammaksi niissä kansalaisopistoissa, joiden sijaintikunnan asukastiheys on yli sata.

Kansalaisopiston yksikköhintaa laskettaessa kunnan asukastiheydellä tarkoitetaan asukastiheyttä maaneliökilometriä kohden varainhoitovuotta edeltävän vuoden alussa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006. Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä keskimääräisiä yksikköhintoja ja yksikköhintoja vuodelle 2006.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa

myönnettyyn rahoitukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

Hallitusneuvos Merja Leinonen

N:o 1202

Valtioneuvoston asetus
ammattillisesta aikuiskoulutuksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *kumotaan* ammatillisesta aikuiskoulutuksesta 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun asetuksen (812/1998) 1 ja 4 §, sekä *muutetaan* 2, 3, 5 ja 6 § seuraavasti:

2 §

Tutkintotoimikuntien asettaminen, kokoonpano ja päätöksenteko

Tutkintotoimikunnan jäsenten enemmistön tulee olla työnantajien, työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien edustajia. Työnantajien ja työntekijöiden edustajia tulee olla yhtä monta. Jos tutkintotoimikunnan jäsen eroaa kesken toimikauden, hänen tilalleen nimetään uusi jäsen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Tutkintotoimikunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä sihteerin tutkintotoimikunnan toimikaudeksi. Tutkintotoimikunnan esityksestä opetushallitus voi nimittää tutkintotoimikunnalle ulkopuolisen sihteerin. Tutkintotoimikuntaan voidaan tarvittaessa nimittää pysyviä asiantuntijoita.

Tutkintotoimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Tutkintotoimikunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut. Henkilövalinta ratkaistaan äänten mennessä tasan arvalla.

3 §

Tutkintojärjestelmän kehittäminen

Tutkintotoimikuntien tehtävänä on ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) mainittujen tehtävien lisäksi seurata näyttötutkintojärjestelmän toimivuutta omalla alallaan ja tarvittaessa tehdä järjestelmän kehittämistä koskevia aloitteita.

5 §

Näyttötutkintojen järjestämissopimukset

Näyttötutkintojen järjestämissopimuksessa tulee sopia ainakin:

- 1) tutkinnoista, joita sopimus koskee;
- 2) tutkintokielistä;
- 3) tutkintotilaisuuksien järjestelyistä;
- 4) tutkintosuoritusten arvioijista;
- 5) mahdollisuudesta suorittaa näyttötutkinto ilman siihen valmistavaa koulutusta;
- 6) ilman valmistavaa koulutusta järjestettäviin tutkintotilaisuuksiin osallistuvilta perittävistä maksuista;
- 7) tutkintojen suorittamista ja tutkintotilaisuuksista osallistujalle aiheutuvia kustannuksia koskevan tiedotuksen ja neuvonnan järjestämisestä;
- 8) menettelystä sopimusta koskevien erimielisyyksien ratkaisemiseksi; ja

9) sopimuksen voimassaolosta sekä sen purkamisesta ja irtisanomisesta.

Opetushallituksen tulee avustaa tutkinto-toimikuntia selvitetessä oppilaitosten edellytyksiä tutkintojen järjestämiseen.

6 §

Tutkintotodistukset

Tutkintotoimikunnan antamassa tutkintotodistuksessa tulee olla seuraavat tiedot:

- 1) tutkinto sekä mahdollinen tutkintoniemi- ja osaamisala;
- 2) yksilöidyt tiedot opetushallituksen päättämästä tutkinnon perusteesta;
- 3) todistuksen antaneen tutkintotoimikunnan nimi;
- 4) tutkinnon suorittajan henkilötiedot;
- 5) tutkinnon osat ja niiden arviointi;

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Tuula Haatainen*

6) todistuksen myöntämispäivä;

7) arviointiasteikko; ja

8) tutkinnon tuottama jatko-opintokelpoisuus.

Tutkinnon osan suorittamisesta annettavassa todistuksessa tulee olla 1 momentin 1—7 kohdassa luetellut tiedot.

Tutkintotodistuksen allekirjoittaa tutkintotoimikunnan ja tutkinnon järjestäjän edustaja.

Opetushallituksen hyväksymään ammattikirjaan tehty merkintä tutkinnosta on tutkintotodistukseen rinnastettava todistus tutkinnon suorittamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyyn järjestämissopimukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Hallitusneuvos Merja Leinonen

N:o 1203

Valtioneuvoston asetus**kuntien valtionosuudesta annetun asetuksen 1 ja 2 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* kuntien valtionosuudesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1271/1996) 1 § ja 2 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 2 a §:n 2 momentti asetuksessa 1448/2001, seuraavasti:

1 §

Tilastokeskus tuottaa ja julkaisee kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun peruspalveluiden hintaindeksin. Indeksiksi lasketaan Tilastokeskuksen julkaiseman kunnan palkansaajien ansiotason muutoksen, Tilastokeskuksen julkaisemien kuluttaja-, tukku- ja rakennuskustannusindeksien muutosten sekä kuntien palkkasidonnaisien maksujen muutosten perusteella. Palkkasidonnaisina maksuina pidetään kuntien maksamiin palkkoihin liittyviä kuntien työnantajina suorittamia kansaneläke-, sairausvakuutus-, työttömyysvakuutus- ja eläkemaksuja.

Peruspalveluiden hintaindeksissä painotetaan 1 momentissa mainittujen hinta- ja kustannusindeksien kehitystä kuntien ja kuntayhtymien sosiaali- ja terveydenhuollon sekä opetus- ja kulttuuritoimen tilinpäätösten mukaisilla kustannusosuuksilla. Kustannuksiksi luetaan henkilöstön palkkausmenot sivukuluineen, tavaroiden ja palveluiden ostot sekä muut käyttökustannukset.

Peruspalveluiden hintaindeksin pisteluku on 100 vuonna 2000. Edellä 2 momentissa tarkoitettujen kustannusten painorakenne tarkistetaan määräajoin, vähintään joka viides vuosi.

Kuntien valtionosuuslain 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettu varainhoitovuodelle arvioitu kus-

tannustason muutos perustuu valtiovarainministeriön ennusteeseen peruspalveluiden hintaindeksin muutoksesta. Ennuste perustuu uusimpiin käytettävissä oleviin 1 momentissa tarkoitettuihin indeksiin laskennassa käytettäviin tietoihin. Mainitun pykälän 3 kohdassa tarkoitettu varainhoitovuoden toteutuneen kustannustason muutoksen ja edellä mainitun arvion erotus perustuu peruspalveluiden hintaindeksin toteutuneeseen muutokseen.

2 a §

Kunnan laskennallinen kiinteistövero saadaan kertomalla kunnan kiinteistöverolain (654/1992) 11, 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a ja 14 §:ssä tarkoitettujen kiinteistöjen kiinteistölajeittaisten verotusarvojen yhteismäärät kaikkien kuntien kiinteistölajeittaisilla verotusarvoilla painotetuilla keskimääräisillä kiinteistöveroprosenteilla. Lain 14 §:ssä tarkoitettujen voimalaitosten ja ydinpolttoaineen loppusijoituslaitosten sijaintikuntaan sovelletaan kuitenkin mainittujen laitosten osalta kiinteistöverolain 11 §:ssä tarkoitettujen yleisten kiinteistöveroprosenttien perusteella laskettua keskimääräistä painotettua kiinteistöveroprosenttia.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1203

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006. laskettaessa ja myönnettäessä valtionosuutta vuodelle 2006.
Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Hallitusneuvos Arto Sulonen